

Évközi 17. Vasárnap A

Tudjuk, hogy az Isten szeretőknek minden a javukra válik. (Róm 8,28)

Olvasmány

1. Királyok 3,5.7-12

Gibeonban megjelent az Úr Salamonnak, éjszaka, álmában. Így szólt Isten: "Bármit kérsz, megadom neked!" Salamon ezt mondta: "Uram és Istenem, királlyá tetted szolgálodat atyám, Dávid helyett. Dehát fiatal ember vagyok, nem tudom, miként kell uralkodni. Szolgád a te kiválasztott néped élén áll, egy nagy nép élén, amelynek se szeri, se száma. Adj hát szolgálodnak éber szívet, hogy meg tudja különböztetni a jót meg a rosszat. Mert hisz ki tudná másképp kormányozni ezt a te nagyszámú népedet?"

Tetszett az Úrnak, hogy Salamon ilyen kéréssel fordult hozzá. Ezért Isten ezt mondta neki: "Mivel épp ezzel a kéréssel fordultál hozzám, és nem hosszú életet vagy gazdagságot kértél magadnak, nem is ellenséged életét kérted, hanem bölcsességért könyörögtél, hogy igazságot szolgálthass, íme, megadom neked, amit kértél. Olyan bölcs és értő szívet adok neked, amilyen nem volt előtted, s nem lesz utánad sem."

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,28-30

Testvéreim! Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden a javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket. Akiket ugyanis előre ismert, azokat eleve arra rendelte, hogy Fiának képmását öltsek magukra. Így lesz ő elsőszülött a sok testvér között.

Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta; akiket meghívott, azokat igazzá tette; akiket pedig igazzá tett, azokat meg is dicsőítette.

Abban az időben Jézus ezt mondta a tömegnek: "A mennyek országa olyan, mint a földbe rejtett kincs, amelyet egy ember megtalált. Elrejtette újra, azután boldogan elment, eladta mindenét, amiye csak volt, és megvette azt a szántóföldet. A mennyek országa olyan, mint amikor egy kereskedő igazgyöngyöt keresett. Talált egy nagyon értékeset, erre elment, eladta mindenét, amiye csak volt, és megvásárolta azt."

Elmélkedés

Az evangélium mai részlete az ember két alapélményére utal: állandó keresése annak, ami érték és értelmes; és öröm, ami a sikeres, értékes, értelmes életből fakad.

Mi, keresztények abból a hitből és tapasztalatból élhetünk, hogy Isten maga örömünk és keresésünk célja. Az az ember, aki megtalálta Istent, megtapasztalta a Vele való igazi találkozást, az szinte átváltozik az örömtől és hálától. Az emberek szemében csaknem bolondnak tűnik egy ideig, mert veszni hagy látszólag fontos, de a valóságban hamis értékeket igaz és tartós értékekért. Valójában bölcs, aki elfogadja önmagát, mint Isten szeretetreméltó teremtményét és beavatott Isten rá vonatkozó jó terveibe. Egy olyan élet, amely ilyen tudáskincsrel bír, fölöslegessé tesz sok egyéb "gazdagságot" és ami kívülállónak gyakran áldozatnak tűnik, szabadságról való lemondás vagy önsanyargatás, a valóságban nem egyéb, mint igazi szabadság, ami lehetővé teszi, hogy korlátlanul Jézushoz kössük magunkat. Akiben megtalálunk együtt minden világi bölcsességet és értéket.

A bölcsességben való gazdagság nem életkor vagy adottság kérdése: az állandó keresés és Istenre való nyitottság kérdése, de ajándék is annak, aki éber szívvel kéri (l.d. 1. olvasmány). A bölcsességből fakad az igaz öröm azért a kincsért, amit ránk bízta. Gyakran talán a szemünkre vetik, hogy mi, keresztények örömtelen és zárkózott lények vagyunk, mert keveset hordozunk magunkon Isten gazdagságából. Ezért kérjük most Salamon királlyal együtt, hogy Isten halló szívet adjon nekünk és Istentől várjuk a választ, amely mindegyikünknek szól: "Nézd, én olyan bölcs és értő szívet adok neked, amilyen még sem előtted sem utánad nem volt senkinek." (Kir 3,12)

Évközi 17. Vasárnap A

Tudjuk, hogy az Isten szeretőknek minden a javukra válik. (Róm 8,28)

Olvasmány

1. Királyok 3,5.7-12

Gibeonban megjelent az Úr Salamonnak, éjszaka, álmában. Így szólt Isten: "Bármit kérsz, megadom neked!" Salamon ezt mondta: "Uram és Istenem, királlyá tetted szolgálodat atyám, Dávid helyett. Dehát fiatal ember vagyok, nem tudom, miként kell uralkodni. Szolgád a te kiválasztott néped élén áll, egy nagy nép élén, amelynek se szeri, se száma. Adj hát szolgálodnak éber szívet, hogy meg tudja különböztetni a jót meg a rosszat. Mert hisz ki tudná másképp kormányozni ezt a te nagyszámú népedet?"

Tetszett az Úrnak, hogy Salamon ilyen kéréssel fordult hozzá. Ezért Isten ezt mondta neki: "Mivel épp ezzel a kéréssel fordultál hozzám, és nem hosszú életet vagy gazdagságot kértél magadnak, nem is ellenséged életét kérted, hanem bölcsességért könyörögtél, hogy igazságot szolgálthass, íme, megadom neked, amit kértél. Olyan bölcs és értő szívet adok neked, amilyen nem volt előtted, s nem lesz utánad sem."

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,28-30

Testvéreim! Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden a javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket. Akiket ugyanis előre ismert, azokat eleve arra rendelte, hogy Fiának képmását öltsek magukra. Így lesz ő elsőszülött a sok testvér között.

Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta; akiket meghívott, azokat igazzá tette; akiket pedig igazzá tett, azokat meg is dicsőítette.

Abban az időben Jézus ezt mondta a tömegnek: "A mennyek országa olyan, mint a földbe rejtett kincs, amelyet egy ember megtalált. Elrejtette újra, azután boldogan elment, eladta mindenét, amiye csak volt, és megvette azt a szántóföldet.

A mennyek országa olyan, mint amikor egy kereskedő igazgyöngyöt keresett. Talált egy nagyon értékeset, erre elment, eladta mindenét, amiye csak volt, és megvásárolta azt.

Végül: a mennyek országa olyan, mint amikor a hálót a tengerbe vetik és az mindenféle halat összefog. Mihelyt megtelik, a partra vonják, és nekiülve kiválogatják: a javát edényekbe rakják, a hitványát pedig kidobják. Így lesz a világ végén is. Kivonulnak az angyalok, a gonoszokat elválasztják az igazaktól és tüzes kemencébe vetik, ott sírás lesz és fogcsikorgatás.

Értitek-e mindezt?"

"Igen!" – felelték. Erre így folytatta: "Minden írástudó, aki jártas a mennyek országáról szóló tanításban, olyan, mint egy családapa, aki kincseiből régit és újat vesz elő."

Elmélkedés

Az evangélium mai részlete az ember két alapélményére utal: állandó keresése annak, ami érték és értelmes; és öröm, ami a sikeres, értékes, értelmes életből fakad.

Mi, keresztények abból a hitből és tapasztalatból élhetünk, hogy Isten maga örömünk és keresésünk célja. Az az ember, aki megtalálta Istent, megtapasztalta a Vele való igazi találkozást, az szinte átváltozik az örömtől és hálától. Az emberek szemében csaknem bolondnak tűnik egy ideig, mert veszni hagy látszólag fontos, de a valóságban hamis értékeket igaz és tartós értékekért. Valójában bölcs, aki elfogadja önmagát, mint Isten szeretetreméltó teremtményét és beavatott Isten rá vonatkozó jó terveibe. Egy olyan élet, amely ilyen tudáskincssel bír, fölöslegessé tesz sok egyéb "gazdagságot" és ami kívülállónak gyakran áldozatnak tűnik, szabadságról való lemondás vagy önsanyargatás, a valóságban nem egyéb, mint igazi szabadság, ami lehetővé teszi, hogy korlátlanul Jézushoz kössük magunkat. Akiben megtalálunk együtt minden világi bölcsességet és értéket.

A bölcsességben való gazdagság nem életkor vagy adottság kérdése: az állandó keresés és Istenre való nyitottság kérdése, de ajándék is annak, aki éber szívvel kéri (l.d.

1. olvasmány). A bölcsességből fakad az igaz öröm azért a kincseért, amit ránk bízta. Gyakran talán a szemünkre vetik, hogy mi, keresztények örömtelen és zárkózott lények vagyunk, mert keveset hordozunk magunkon Isten gazdagságából. Ezért kérjük most Salamon királlyal együtt, hogy Isten halló szívet adjon nekünk és Istentől várjuk a választ, amely mindegyikünknek szól: "Nézd, én olyan bölcs és értő szívet adok neked, amilyen még sem előtted sem utánad nem volt senkinek." (Kir 3,12)